ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

22. prosince 2010 *

Ve věci C-507/08,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě čl. 88 odst. 2 ES, podaná dne 21. listopadu 2008,

Evropská komise, zastoupená C. Giolitem a J. Javorským, jakož i K. Walkerovou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Slovenské republice, zastoupené B. Ricziovou, jako zmocněnkyní,

žalované,

* Jednací jazyk: slovenština.

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj), L. Bay-Larsen, C. Toader a M. Safjan, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,
vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. června 2010,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. září 2010,

vydává tento

Rozsudek

1 Komise Evropských společenství se prostřednictvím svojí žaloby domáhá toho, aby Soudní dvůr konstatoval, že Slovenská republika tím, že nevykonala rozhodnutí Komise 2007/254/ES ze dne 7. června 2006 o státní podpoře K 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch společnosti Frucona Košice a.s.

(Úř. věst. L 112, s. 14), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 249 čtvrtého pododstavce ES a z článku 2 uvedeného rozhodnutí.

Právní rámec

2 Třináctý bod odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339) zní takto:

„vzhledem k tomu, že by v případech protiprávní podpory, která není slučitelná se společným trhem, měla být obnovena účinná hospodářská soutěž; že za tímto účelem je nutné, aby byla podpora bez odkladu navrácena včetně úroků; že je vhodné, aby navrácení podpory bylo uskutečňováno v souladu s postupy vnitrostátního práva; že použití těchto postupů by nemělo být překážkou obnovení účinné hospodářské soutěže tím, že by bránilo okamžitému a účinnému výkonu rozhodnutí Komise; že k dosažení tohoto výsledku by měly členské státy učinit všechna nezbytná opatření zajišťující účinnost rozhodnutí Komise“.

3 Článek 14 odst. 3 nařízení č. 659/1999 stanoví:

„Aniž je dotčen příkaz Soudního dvora Evropských společenství podle článku [242 ES], navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva dotčeného členského státu za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí Komise.

Aniž je dotčeno právo Společenství, učiní za tímto účelem a v případě řízení před vnitrostátními soudy dotyčné členské státy všechny nezbytné kroky v rámci jejich právních řádů, včetně dočasných opatření.“

4 Podle čl. 23 odst. 1 téhož nařízení:

„Neplní-li dotyčný členský stát podmínečné nebo záporné rozhodnutí, zejména v případech uvedených v článku 14, může Komise předložit záležitost přímo Soudnímu dvoru Evropských společenství v souladu s čl. [88 odst. 2 ES].“

Postup před zahájením soudního řízení

5 Rozhodnutím 2007/254 Komise konstatovala, že opatření přijatá Slovenskou republikou ve prospěch společnosti Frucona Košice a.s. (dále jen „společnost Frucona“) představovaly státní podporu, a že tato podpora není slučitelná se společným trhem.

6 Z uvedeného rozhodnutí plyne, že v rozhodné době společnost Frucona působila v oblasti výroby lihu a lihovin, nealkoholických nápojů, konzervovaného ovoce a zeleniny a octa. Dotčená státní podpora spočívala v odpisu daňového dluhu místním daňovým úřadem v Košicích IV (dále jen „daňový úřad“) v rámci vyrovnání s věřiteli, což je řízení upravené zákonem č. 328/91 o konkurzu a vyrovnání. Z uvedeného zákona plyne, že podobně jako konkurzní řízení směřuje vyrovnání s věřiteli k úpravě finanční situace zadlužené společnosti, ale jeho cílem je umožnit pokračování společnosti v její činnosti dosažením dohody s věřiteli, na základě které zadlužená společnost

uhradí část svých dluhů výměnou za odpis zbytku dluhů. Tato dohoda musí být potvrzena soudem, který vykonává dohled nad řízením.

7 Dne 8. března 2004 společnost Frucona podala k příslušnému krajskému soudu návrh na vyrovnání týkající se mimo jiné dluhu na spotřební dani z alkoholu. Dne 14. července 2004 uvedený soud se souhlasem věřitelů vyrovnání potvrdil. Po uplynutí lhůty pro podání opravného prostředku nabylo rozhodnutí uvedeného soudu právní moci.

8 Dohoda s věřiteli stanovila, že společnost Frucona uhradí své dluhy do výše 35 % ve lhůtě jednoho měsíce, zatímco věřitelé měli zbývajících 65 % dluhu odepsat.

9 Celková částka, kterou společnost Frucona dlužila daňovému úřadu dosahovala 640 793 831 SKK (tedy 16,86 milionů eur). Na základě dohody daňový úřad získal částku 224 277 841 SKK (tedy 5,86 milionů eur), takže odpis daňového dluhu dosáhl výše 416 515 990 SKK (tedy 11 milionů eur).

10 Komise po přezkumu dotčeného odpisu daňového dluhu na základě čl. 88 odst. 2 ES prvního pododstavce konstatovala, že uvedeným odpisem Slovenská republika protiprávně poskytla společnosti Frucona státní podporu, přičemž v rozhodnutí 2007/254 uvedla následující:

„*Článek 1*

Státní podpora, kterou Slovenská republika poskytla ve prospěch [společnosti Frucona] ve výši 416 515 990 [SKK] není slučitelná se společným trhem.

Článek 2

1. Slovenská republika přijme veškerá opatření potřebná k vymáhání nezákonně poskytnuté podpory uvedené v článku 1 od příjemce

2. Vymáhání se uskuteční bez odkladu a v souladu s postupy uvedenými ve vnitrostátních právních předpisech, pokud umožňují okamžité a účinné vykonání tohoto rozhodnutí

3. Vymáhaná částka musí zahrnovat úroky za celé období od data, ke kterému byla částka dána k dispozici [společnosti Frucona], až do jejího skutečného vrácení

[…]

Článek 3

Slovenská republika bude do dvou měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí informovat Komisi o opatřeních přijatých na dosažení souladu s tímto rozhodnutím. […]

[…]“

11 Dne 12. ledna 2007 společnost Frucona podala k Soudu prvního stupně Evropských společenství (nyní Tribunál Evropské unie) žalobu směřující ke zrušení uvedeného rozhodnutí (věc Frucona Košice T-11/07), aniž navrhovala předběžné opatření. Slovenská republika nepodala žádnou žalobu proti uvedenému rozhodnutí, které jí bylo oznámeno dne 12. června 2006.

12 Při provádění opatření směřujících k výkonu rozhodnutí dne 4. července 2006 daňový úřad požádal společnost Frucona, aby ve lhůtě osmi dnů vrátila protiprávní podporu včetně úroků. Když uvedená společnost této výzvě nevyhověla, daňový úřad dne 21. července 2006 podal k okresnímu soudu Košice II žalobu na zaplacení dluhu.

13 Rozsudkem ze dne 11. června 2007 uvedený soud zamítl žalobu daňového úřadu a rozhodl, že společnost Frucona nemá povinnost uvedenou podporu vrátit. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem Krajského soudu v Košicích ze dne 21. dubna 2008, mimo jiné z toho důvodu, že rozhodnutí o vyrovnání s věřiteli nelze přezkoumat, neboť představuje překážku věci pravomocně rozsouzené.

14 Dopisem ze dne 2. července 2008 daňový úřad požádal generálního prokurátora Slovenské republiky, aby proti posledně uvedenému rozhodnutí podal mimořádný opravný prostředek. Slovenská republika jasně neinformovala o dalším postupu ohledně uvedené žádosti.

15 Během celého řízení o navrácení protiprávní podpory Komise trvala na okamžitém a účinném výkonu rozhodnutí 2007/254, a vytýkala slovenským orgánům, že místo aby přímo přistoupily k výkonu rozhodnutí na základě vnitrostátního práva, považovaly za nezbytné podat k okresnímu soudu žalobu na zaplacení dluhu.

16 V tomto ohledu slovenské orgány uplatnily v zásadě dva hlavní argumenty:

– soudní řízení bylo pro navrácení podpory včetně úroků nezbytné, neboť slovenské daňové právo nenabízí právní základ pro vymáhání pohledávky daňového úřadu, která byla předmětem odpisu na základě dohody o vyrovnání s věřiteli. Bylo tedy

nevyhnutelné získat exekuční titul. Jinými slovy, podle slovenského práva nemůže správní rozhodnutí daňového úřadu „zrušit" rozhodnutí soudu, který vykonává dohled nad vyrovnávacím řízením a který schválil dohodu o vyrovnání mezi společností Frucona a jejími věřiteli, přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci;

– rozhodnutí 2007/254 nezavazovalo přímo společnost Frucona, ale ukládalo Slovenské republice povinnost přijmout veškerá opatření nezbytná k navrácení protiprávně poskytnuté podpory. Uvedené rozhodnutí, jež představovalo „cizí" správní rozhodnutí, nezakládalo pro společnost Frucona povinnost vrátit podporu. Nebylo tedy možné přistoupit k výkonu uvedeného rozhodnutí na vnitrostátní úrovni.

17 Po různých výměnách dopisů a upomínkách po uplynutí lhůty dvou měsíců stanovené v článku 3 rozhodnutí 2007/254 pro sdělení opatření přijatých k jeho výkonu Komise usoudila, že Slovenská republika dosud nepřistoupila k účinnému výkonu uvedeného rozhodnutí a rozhodla se podat projednávanou žalobu.

K žalobě

Argumentace účastnic řízení

18 Komise tvrdí, že zrušení protiprávní podpory prostřednictvím jejího navrácení je logickým důsledkem konstatování její protiprávnosti, a to s odkazem na rozsudky ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise (C-142/87, Recueil, s. I-959, bod 66), a ze

dne 21. března 1991, Itálie v. Komise (C-305/89, Recueil, s. I-1603, bod 41). V souladu s rozsudkem ze dne 26. června 2003, Komise v. Španělsko (C-404/00, Recueil, s. I-6695, bod 21) je členský stát, kterému je určeno rozhodnutí ukládající povinnost vymáhat protiprávní podporu, povinen podle článku 249 ES přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění výkonu uvedeného rozhodnutí.

19 Komise přitom konstatuje, že v projednávané věci po uplynutí více než 29 měsíců od oznámení rozhodnutí 2007/254, nebyla dosud podpora poskytnutá společnosti Frucona vymožena. V důsledku toho tvrdí, že Slovenská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z rozhodnutí 2007/254 a z čl. 14 odst. 3 nařízení č. 659/1999.

20 Skutečnost, že daňová správa podala žalobu na zaplacení částky protiprávní podpory, délka soudního řízení a obsah rozhodnutí okresního soudu Košice II a dále obsah rozhodnutí krajského soudu v Košicích podle Komise bránily okamžitému a účinnému výkonu rozhodnutí 2007/254, a to přesto, že orgán pověřený vymáháním jednal v souladu s vnitrostátním právem. Komise má za to, že slovenské orgány porušily zásadu přímého účinku ustanovení práva Společenství v případě konfliktu s právním ustanovením členského státu.

21 Ohledně skutečnosti, že rozhodnutí soudu, kterým byla potvrzena dohoda uzavřená v rámci vyrovnávacího řízení, nabylo právní moci, což podle Slovenské republiky bránilo vymožení poskytnuté podpory, Komise uplatňuje rozsudek ze dne 18. července 2007, Lucchini (C-119/05, Sb. rozh. s. I-6199, bod 63), v němž Soudní dvůr rozhodl, že právo Společenství brání použití takového ustanovení vnitrostátního práva, které zakotvuje zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené, pokud jeho použití brání

vrácení státní podpory, která byla poskytnuta v rozporu s právem Společenství a jejíž neslučitelnost se společným trhem byla stanovena rozhodnutím Komise, které se stalo konečným.

22 Podle Komise řešení přijaté v projednávané věci slovenskými soudy popírá rovněž cíle sledované pravidly Společenství v oblasti státních podpor, což brání účinnému výkonu rozhodnutí 2007/254 a okamžitému znovunastolení předchozí situace, a tedy prodlužuje nepatřičnou soutěžní výhodu plynoucí z dotčené podpory, jak vyplývá z rozsudku ze dne 5. října 2006, Komise v. Francie (C-232/05, Sb. rozh. s. I-10071, bod 52).

23 Mimoto Komise kritizuje jednání slovenských orgánů z pohledu zásady rovnocennosti, která podobně jako zásada efektivity musí být zohledněna v rámci posouzení procesní autonomie přiznané členským státům pro výkon práva Společenství. Podle Komise byla zásada rovnocennosti porušena, neboť rozhodnutí 2007/254 bylo zbaveno vykonatelnosti, kterou mají například platební výměry vydané daňovým úřadem.

24 V rámci své obhajoby Slovenská republika tvrdí, že doslovný výklad čl. 2 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2007/254, a konkrétně použití výrazu „vymáhání“ (ve slovenském jazyce „vymáhanie“) místo výrazu „vymožení“ („vymoženie“), v rozporu s výkladem navrhovaným Komisí naznačuje, že z uvedeného ustanovení nelze vyvodit, že by Slovenská republika měla povinnost skutečně vymoci podporu ve stanovené lhůtě. Jediná z toho plynoucí povinnost je povinnost přijmout ve stanovené lhůtě veškerá opatření nezbytná k vymáhání dotčené podpory.

25 Slovenská republika tvrdí, že skutečně přijala různá opatření směřující k rychlému a účinnému vymožení dotčené podpory, zejména tím, že společnost Frucona vyzvala

k jejímu navrácení a poté se snažila ji k navrácení donutit soudní cestou. Rovněž v rámci svých vyjádření tvrdí, že rozhodnutí 2007/254 nebylo dosud konečné, neboť bylo napadeno před Tribunálem.

26 V důsledku toho má Slovenská republika za to, že vyhověla rozhodnutí 2007/254 a požadavkům čl. 14 odst. 3 nařízení č. 659/1999.

27 Slovenská republika rovněž trvá na tom, že poskytnutí státní podpory společnosti Frucona v rámci vyrovnání s věřiteli bylo potvrzeno rozhodnutím soudu, který vykonával dohled nad řízením, přičemž uvedené rozhodnutí poté, co nabylo právní moci, nemůže být zrušeno daňovým úřadem, který je správním orgánem. Tvrdí, že právo Společenství nepožaduje, aby měl takový orgán povinnost zrušit rozhodnutí vnitrostátních soudů, která nabyla právní moci.

28 Slovenská republika má krom toho za to, že výše uvedený rozsudek Lucchini není v projednávané věci relevantní. Na rozdíl od rozhodnutí italského soudu v dotčené věci, jež vedlo k vydání uvedeného rozsudku, totiž rozhodnutí Krajského soudu ze dne 14. července 2004 nabylo právní moci z důvodu uplynutí zákonné lhůty pro podání opravného prostředku v souladu s vnitrostátními procesními ustanoveními, a to před přijetím rozhodnutí 2007/254. Navíc byl uvedený rozsudek vydán až poté, co Slovenská republika podnikla kroky směřující k navrácení zde dotčené podpory soudní cestou.

29 Podání žaloby na navrácení uvedené podpory proti společnosti Frucona k vnitrostátnímu soudu tedy bylo vhodným postupem, jež splňuje požadavky okamžitosti a účinnosti.

30 Ohledně tvrzení Komise, podle kterého Slovenská republika porušila zásadu rovnocennosti, Slovenská republika tvrdí, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí 2007/254 není přímým exekučním titulem, šlo by v případě, že by měla povinnost uznat jeho přímou použitelnost, o popření procesní autonomie členských států při výkonu rozhodnutí přijatého na základě čl. 88 odst. 2 ES.

31 Krom toho zásada rovnocennosti byla zavedena v oblasti ochrany práv jednotlivců, a nikoli v oblasti týkající se výhradně povinností členských států vůči Evropskému společenství, kam patří rozhodnutí Komise na základě čl. 88 odst. 2 ES.

32 Komise v replice zpochybňuje doslovný výklad rozhodnutí 2007/254 navrhovaný Slovenskou republikou. Podle Komise uvedené rozhodnutí obsahuje povinnost daného členského státu dosáhnout ve lhůtě dvou měsíců stanovené v jeho článku 3 konkrétně navrácení protiprávní státní podpory, a nikoli pouze zahájit postup směřující k navrácení, což odpovídá zásadě, podle které musí řízení podle vnitrostátního práva zahájené členským státem za účelem výkonu rozhodnutí umožnit jejich okamžitý a účinný výkon.

33 Jedinou výjimkou z povinnosti výkonu rozhodnutí Komise je existence mimořádných okolností, za kterých by pro členský stát bylo absolutně nemožné uvedené rozhodnutí řádně vykonat. V projednávané věci přitom Slovenská republika nikdy takové okolnosti neuplatnila.

34 Krom toho Komise s odkazem na rozsudek ze dne 27. června 2000, Komise v. Portugalsko (C-404/97, Recueil, s. I-4897, bod 55) tvrdí, že právo Společenství neurčuje postup, který má dotčený členský stát dodržet za účelem výkonu rozhodnutí nařizujícího navrácení protiprávní podpory v souladu s čl. 14 odst. 3 nařízení č. 659/1999,

a že k danému navrácení má v zásadě dojít v souladu s relevantními ustanoveními vnitrostátního práva, která však musí být uplatněna tak, aby prakticky neznemožnila navrácení podpory požadované právem Společenství a aby byl zcela zohledněn zájem Společenství.

35 V tomto ohledu Komise zdůrazňuje, že ačkoli vůbec neměla v úmyslu uložit Slovenské republice, jakým způsobem musí vymáhat dotčenou státní podporu, postup, který Slovenský republika zvolila, neodpovídá požadavku okamžitého a účinného vymožení protiprávní podpory, neboť 29 měsíců po oznámení rozhodnutí 2007/254 k navrácení podpory dosud nedošlo.

36 Krom toho v rozporu s tím, co Slovenská republika tvrdí, Komise nepožadovala, aby daňový úřad zrušil pravomocné soudní rozhodnutí, ale jako jeden z možných postupů výkonu rozhodnutí 2007/254 navrhla, aby příslušný orgán vzal rozhodnutí o poskytnutí protiprávní podpory zpět, což je v souladu s judikaturou Soudního dvora. Rovněž tvrdí, že tato judikatura příslušným vnitrostátním soudům ukládá, aby neuplatňovali ustanovení vnitrostátního práva, která jsou v rozporu s právem Společenství.

37 Komise připomíná, že tato zásada přednosti práva Společenství znamená, že právo Společenství převládá nad jakýmikoli vnitrostátními akty, bez ohledu na to, zda jde o akt správní nebo legislativní, nebo dokonce o pravomocný rozsudek, jak plyne z výše uvedeného rozsudku Lucchini. Skutečnost, že byl uvedený rozsudek vydán až po přijetí soudního rozhodnutí, kterým byla schválena státní podpora poskytnutá společnosti Frucona, není rozhodná, neboť uvedený rozsudek pouze vykládá, jak má být uplatňováno platné právo.

38 Konečně Komise zpochybňuje tvrzení Slovenské republiky, podle kterého se zásada rovnocennosti neuplatní v kontextu výkonu rozhodnutí Komise v oblasti státních

podpor a tvrdí, že procesní autonomie členského státu je omezena obecnou zásadou efektivity. Jinak by povinnost vymáhání ztratila jakýkoli smysl a bylo by nemožné zaručit jednotné uplatňování práva Společenství.

39 Slovenská republika zpochybňuje tvrzení Komise, podle kterého se příslušné slovenské orgány neměly omezit pouze na přijetí veškerých opatření nezbytných k navrácení podpory, ale měly podporu skutečně vymoci. Má za to, že zcela splnila povinnosti plynoucí ze slovenského znění rozhodnutí 2007/254, které je jako jediné závazné.

40 Mimoto Slovenská republika nadále tvrdí, že daňové orgány nemohou zrušit soudní rozhodnutí, a má za to, že provedly jediný možný způsob vymáhání dotčené podpory.

Závěry Soudního dvora

41 Před přezkumem nesplnění povinnosti přičítaného Slovenské republice, pokud jde o její povinnost výkonu rozhodnutí 2007/254, je třeba připomenout některé zásady plynoucí z ustálené judikatury Soudního dvora v této oblasti.

42 Zrušení protiprávní podpory prostřednictvím jejího navrácení je logickým důsledkem konstatování její protiprávnosti a tento důsledek nemůže záviset na tom, v jaké formě byla podpora poskytnuta (viz zejména rozsudky ze dne 10. června 1993, Komise v. Řecko, C-183/91, Recueil, s. I-3131, bod 16, a výše uvedený Komise v. Portugalsko, bod 38).

43 V případě rozhodnutí konstatujícího protiprávnost podpory se její navrácení nařízené Komisí provede za podmínek stanovených v čl. 14 odst. 3 nařízení č. 659/1999. Jediným důvodem, kterého by se mohl členský stát dovolávat na obranu proti žalobě pro nesplnění povinnosti podané Komisí na základě čl. 88 odst. 2 ES, je důvod, jenž vychází z absolutní nemožnosti řádného výkonu rozhodnutí (viz zejména rozsudek ze dne 13. listopadu 2008, Komise v. Francie, C-214/07, Recueil, s. I-8357, body 43 a 44, jakož i citovaná judikatura).

44 V případě obtíží při výkonu musí Komise a členský stát na základě zásady ukládající členským státům a orgánům Evropské unie vzájemnou povinnost loajální spolupráce, která má základ zejména v článku 4 SEU, spolupracovat v dobré víře za účelem překonání těchto obtíží při plném dodržování ustanovení SFEU, a zejména těch, která se týkají státních podpor (viz výše uvedený rozsudek ze dne 13. listopadu 2008, Komise v. Francie, bod 45 a citovaná judikatura).

45 V projednávané věci je třeba bez dalšího konstatovat, že v okamžiku podání projednávané žaloby Komisí, tedy 29 měsíců po oznámení rozhodnutí 2007/254, nebyla od společnosti Frucona vymožena žádná částka. Slovenská republika tuto skutečnost nezpochybňuje a krom toho nijak neuplatňuje absolutní nemožnost výkonu rozhodnutí Komise.

46 Pokud jde o okolnosti, jež Slovenská republika uplatňuje za účelem odůvodnění nevykonání rozhodnutí 2007/254, a tedy nevymožení protiprávní podpory poskytnuté společnosti Frucona, její argumentace se v zásadě dělí na dvě části.

47 Zaprvé v písemném vyjádření předložila doslovný výklad čl. 2 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2007/254 a v tomto ohledu se opřela o to, že ve slovenském znění uvedeného

rozhodnutí byl použit výraz „vymáhání“ namísto výrazu „vymožení“, což podle ní znamenalo pouze povinnost přijmout opatření za účelem navrácení protiprávní podpory, aniž by tudíž byla povinna podporu skutečně vymoci.

48 Je třeba uvést, že takový výklad rozhodnutí 2007/254 je ve zjevném rozporu se skutečným dosahem rozhodnutí. V kontextu právní úpravy Unie a zejména s ohledem na třináctý bod odůvodnění a čl. 14 odst. 3 nařízení č. 659/1999 je zjevné, jak tvrdí Komise, že cílem rozhodnutí 2007/254 je znovunastolení skutečné hospodářské soutěže, takže členskému státu, kterému je určeno, ukládá povinnost skutečně a okamžitě dosáhnout navrácení protiprávní státní podpory. Doslovný výklad znění uvedeného rozhodnutí, který učinila Slovenská republika, tudíž nelze přijmout.

49 Zadruhé stanovisko Slovenské republiky se zakládá na argumentu, podle kterého soudní řízení zahájené daňovým úřadem nejdříve před okresním soudem Košice II a poté před Krajským soudem v Košicích za účelem vymožení státní podpory poskytnuté společnosti Frucona bylo nevyhnutelné, neboť dohoda o vyrovnání s věřiteli potvrzená rozhodnutím příslušného soudu, jež nabylo právní moci, nemohla být zrušena daňovým úřadem, který je správním orgánem.

50 V tomto ohledu je především třeba připomenout, že v souladu s čl. 14 odst. 3 nařízení č. 659/99 se navrácení protiprávní podpory uložené v rozhodnutí Komise provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva dotyčného členského státu, za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon uvedeného rozhodnutí.

51 Členský stát, který je na základě takového rozhodnutí Komise povinen zajistit navrácení protiprávních podpor, si může zvolit prostředky, jimiž tuto povinnost splní, za předpokladu, že zvolená opatření neohrozí působnost a účinnost práva Unie (viz rozsudky ze dne 12. prosince 2002, Komise v. Německo, C-209/00, Recueil, s. I-11695, bod 34, jakož i ze dne 20. května 2010, Scott a Kimberly Clark, C-210/09, Sb. rozh. s. I-4613, bod 21).

52 Právo Unie tedy ukládá povinnost přijmout veškerá vhodná opatření k zajištění výkonu rozhodnutí Komise ukládajícího vymožení protiprávní podpory, přičemž je třeba respektovat zvláštnosti různých postupů stanovených členskými státy v tomto ohledu. Je třeba zdůraznit, že Komise v souladu s právem Unie v rámci projednávané žaloby tvrdí, že neměla v úmyslu uložit příslušným orgánům Slovenské republiky přesný způsob, jakým měla být protiprávní státní podpora poskytnutá společnosti Frucona vymožena a že se domnívá, že způsob použitý k uvedenému účelu nesplňuje požadavek okamžitého a účinného vymožení uvedené podpory.

53 Skutečnost, že v důsledku rozhodnutí 2007/254 začal daňový úřad vymáhat protiprávní státní podporu soudní cestou, tedy nelze kritizovat jako takovou, neboť jak bylo uvedeno výše, členský stát si může zvolit prostředky, jimiž splní povinnost vymoci podporu, která mu byla uložena.

54 V projednávané věci však opatření přijatá příslušnými slovenskými orgány nevedly k navrácení protiprávní podpory a běžné podmínky hospodářské soutěže tedy nebyly obnoveny. Hlavní překážkou navrácení podpory bylo odmítnutí vyhovět žalobě na zaplacení dluhu podané daňovým úřadem, a to nejdříve okresním soudem Košice II a poté Krajským soudem v Košicích, s ohledem na to, že rozhodnutí příslušného

soudu ze dne 14. července 2004, jímž byla potvrzena dohoda o vyrovnání s věřiteli, nabylo právní moci.

55 V projednávané věci tedy především vyvstává otázka, zda konečná povaha rozhodnutí vnitrostátního soudu přijatého v rámci vyrovnacího řízení, kterým bylo potvrzeno vyrovnání s věřiteli, z něhož plyne částečné vzdání se veřejnoprávní pohledávky, jež bylo Komisí později kvalifikováno jako státní podpora, může zmařit vymožení uvedené podpory.

56 V tomto ohledu je třeba zaprvé zdůraznit, že zde dotčená situace se liší od věci, v níž byl vydán rozsudek Lucchini, na který odkazuje Komise a v němž Soudní dvůr rozhodl, že právo Unie brání použití takového ustanovení vnitrostátního práva, které zakotvuje zásadu překážky věci pravomocně rozsouzené, pokud jeho použití brání vrácení státní podpory, která byla poskytnuta v rozporu s právem Unie a jejíž neslučitelnost se společným trhem byla stanovena rozhodnutím Komise, které se stalo konečným (viz bod 63 uvedeného rozsudku Lucchini).

57 V projednávané věci totiž soudní rozhodnutí, které nabylo právní moci a na které se odvolává Slovenská republika, bylo přijato před přijetím rozhodnutí, kterým Komise ukládá navrácení sporné podpory.

58 V důsledku toho nemůže, jak tvrdí Slovenská republika, být výše uvedený rozsudek Lucchini přímo relevantní v projednávané věci.

59 Zadruhé je třeba připomenout význam zásady překážky věci pravomocně rozsouzené jak v právním řádu Unie, tak ve vnitrostátních právních řádech. Za účelem zajištění jak stability práva a právních vztahů, tak řádného výkonu spravedlnosti je totiž

důležité, aby soudní rozhodnutí, která se po vyčerpání možných procesních prostředků nebo po uplynutí lhůt stanovených pro tyto procesní prostředky stala konečnými, již nemohla být zpochybněna (rozsudky ze dne 30. září 2003, Köbler, C-224/01, Recueil, s. I-10239, bod 38; ze dne 16. března 2006, Kapferer, C-234/04, Sb. rozh. s. I-2585, bod 20, a ze dne 3. září 2009, Fallimento Olimpiclub, C-2/08, Sb. rozh. s. I-7501, bod 22).

60 Právo Unie tudíž vnitrostátnímu soudu neukládá, aby ve všech případech nepoužil vnitrostátní procesní pravidla přiznávající soudnímu rozhodnutí povahu zakládající překážku věci rozsouzené i přesto, že by to umožnilo napravit porušení práva Unie dotčeným rozhodnutím (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Kapferer, bod 21, a Fallimento Olimpiclub, bod 23).

61 Jak zdůraznil generální advokát ve svém stanovisku, ze spisu i z vyjádření Slovenské republiky na jednání plyne, že orgány uvedeného členského státu měly podle vnitrostátního práva k dispozici prostředky, jejichž řádné použití mohlo danému členskému státu umožnit vymožení dotčené podpory.

62 Slovenská republika však nepředložila konkrétní údaje o podmínkách, za kterých uvedené orgány použily prostředky, které měly k dispozici.

63 Jak bylo uvedeno v bodě 14 tohoto rozsudku, daný členský stát zejména jasně neupřesnil, jaký postup použil ohledně žádosti daňového úřadu o podání mimořádného opravného prostředku proti rozsudku Krajského soudu v Košicích ze dne 21. dubna 2008.

64 Soudní dvůr tedy s ohledem na konkrétní výhrady Komise nemůže než konstatovat, že Slovenská republika nepředložila dostačující důkazy umožňující mít za to, že ve stanovené lhůtě přijala veškerá možná opatření za účelem dosažení navrácení dotčené podpory.

65 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že Slovenská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškerá opatření nezbytná k vymožení protiprávní podpory uvedené v rozhodnutí 2007/254 od jejího příjemce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 249 čtvrtého pododstavce ES a z článku 2 uvedeného rozhodnutí.

K nákladům řízení

66 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Slovenská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) **Slovenská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškerá opatření nezbytná k vymožení protiprávní podpory uvedené v rozhodnutí Komise 2007/254/ES ze dne 7. června 2006, o státní podpoře K 25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch společnosti**

Frucona Košice a.s., od jejího příjemce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 249 čtvrtého pododstavce ES a z článku 2 uvedeného rozhodnutí.

2) Slovenské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.